

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Lehtinen, A. (2021) Kalevi Leppänen: Suomalaisen olutkulttuurin jäljillä. Olutposti 1, 38.

Kalevi Leppänen: Suomalaisen olutkulttuurin jäljillä

Vastapaino 2021, 154 sivua

SUOMALAISEN OLUTKULTTUURIN JÄLJILLÄ

on pitkän linjan olutammattilaisen ja –harrastajan, **Kalevi Leppäsen** rakkaudentunnustus oluelle. Monipuolisen kirjan punainen lanka on vahva henkilökohtainen ote, joka kautta tarkastellaan suomalaista oluthistoriaa- ja nykyisyyttä.

Leppänen on toiminut osana olutkulttuuria monessa eri roolissa - kouluttajana, Suomen Olutseuran toiminnanjohtajana sekä ravintoloitsijana. Näin hänellä on vahva näkemys oluen asemasta Suomessa ja sen eri vaiheista osana suomalaista juomakulttuuria.

Tyyllilajiltaan Suomalaisen olutkulttuurin jäljillä sijoittuu tietokirjan ja henkilökohtaisten muistelmien välimaastoon. Leppänen peilaa olueen liittyviä tapahtumia ja muutoksia oman elämänsä kautta ja kertoo samalla mielenkiintoisia henkilökohtaisia yksityiskohtia. Tyyli toimii tässä ja samalla kuulija saa käsityksen monesta suomalaisesta olutvaikuttajasta, kirja kun vilisee nimiä jotka ainakin hieman varttuneempi olutharrastaja tunnistaa.

Kiinnostavin osa kirjasta on lähihistoria, koska siitä on kirjoitettu vähiten ja siinä Leppäsellä on myös eniten henkilökohtaista sanottavaa. Muistelut 1980- ja 1990-luvulta ovat erinomaisen kiinnostavia ja antavat oman lisänsä suomalaisen oluen historiaan.

Leppäsen mielipiteet niin olueen liittyvistä laista, panimoitten kehityksestä ja hyvästä olutravintolasta ovat vahvoja ja olutkulttuuri suodattuu niiden kautta. Kirjan läpi kulkee vahvasti Leppäsen oma henkilökohtainen ääni.

Suomalaisen oluen jäljillä –teoksessa on käsitelty laajasti suurinta osaa olutkulttuuriin liittyvistä seikoista, tosin historiallista aikajanaa ei kannata odottaa, vaan kirjailija jakaa kirjan luvut enemmän kulttuurin perustuviin ilmiöihin. Onnistunut ratkaisu tässä tyyllilajissa, ja tekee kirjasta helposti luettavan.

Teoksessa on käytetty paljon lähteitä, tosin modernimpaa kirjallisuutta uupuu, mutta kun kirja nojaa pääsääntöisesti viime vuosituhanen loppupuolelle ja tämän vuosituhanen alkuvuosiin, niin sen voi ymmärtää.

Kirja on erinomainen katsaus yhden, monessa mukana olleen olutammattilaisen henkilökohtaisesta oluthistoriasta ja sen näkökulman kautta laajenee käsitys tietyn aikakauden ja tietyn aikakauden olutvaikuttajien olutkokemuksesta yleensä.

